

Tóth Mónika

Szeretnék

mesét mondani gondtalan,
üveget törni,
s zúgni, mint a tenger,
ha rohan.
Lombként hullani, mint a fa
s tomboló viharként hangot adva
tűzből olyan füstté válni,
mit az elsuhanó fájdalom kavár,
porszemként sodródni a széllel,
s könnyként lefolyni
arcodon az örök emlékből.

Apánk

Ha apánk elmenne,
nem lenne,
aki a tűzifát beszerezze.
Leülnék,
és arra gondolnék,
hogyan apám szerette az állatokat;
lovakat festett
és mindig tudta,
hogyan őrizzen meg a tegnaptól
egy darabot.

Megsérülve a fényben

Mikor a legmennyesebb a ragyogás a földön,
frissen meszelt téglaházunk
csupa repedés, csupa folt, csupa szótlanság.

Tetoválás

Születtünk. Lélegzünk.
Vergődünk jégszőke szélben.
Fáradunk. Elcsigázunk.
Kiborulunk. Csörömpölünk.
Miután ellazulnak reflexeink,
mesefigurákkal tetováljuk testünk.

Érkezik a jövő

Ünnep jön, havazás, földrengés, szökőár.
Valaki elbújik az épület mögé,
valaki megcsúszik a banánhéjon,
gázolajszag és hullaszag kering a levegőben,
fohászok, köhögések, ricsajok —:
érkezik a jövő.
Egy fáraó posztere alatt
csak ti maradtok hátra,
harmadosztályú utasok,
egy szivarfüsttől szürke fülkében.

A polihisztor temetésén

Csöndben hömpölyög a búcsúzó tömeg.
Nem lármáz, csak őryöng a harang.
A menet mögött lépkedő fehér galamb hullatja tollát.

Jövőkép

Virul a pusztulás,
mint kertben a tulipán.

Sietek

Sietek. Nem érek rá takarítani, sminkelni,
vasalni, ölelni, nevetni,
virágot öntözni, levelet írni...
Be kell kortyolnom az egész világot,
mint az élénkítő Lipton teát.

Beszámoló

Előkelő helyen álltál,
míg el nem hagytál.
Püfögő esztendők következtek azután,
vágyak után epedők.
Aztán egy nap
díszbe öltözötten ajtómnál kopogtál —
én kiiktattalak mindörökre.

A beteljesülés öröme

nagyott szívott
a narkóból
kellemes érzés bizsereggettete
lepotyogtak csüggedései
teste virágba borult
aztán belehalt
a beteljesülés örömébe

Kedvesemhez

Simogass, mint jó nagyszülő
mélabús unokáját.

Óvj meg rovartól, kígyótól,
gonosztól, Istent káromlótól.
Ne engedd, hogy a nyugtalanság
úrrá legyen bennem...

Mindvégig

Szerelmes leveledet keresem.
A kövek alatt.
A kapanyom után.
A gyom alatt.
Ha megtalálnám,
retikülömben hordoznám
amulettként.

Jelen

Talpam nyomát
betakarta a szél,
s a szavaim mogyoróként
szétgurultak.
Szerelmes vallomásom
kosarad alján lapul,
s én védtelenül maradtam.
Egyedüllétemben
kételyeimhez láncolt
a kanálnyi csend.

Ajánlás

Azok közé a szerencsések közé tartozom, akik igen tehetséges asszonyok megindító életrajzi vallomásait gondozhatták. Ezek között van Kocsis Rózsi is, akinek immár 5 kötetét gondoztam. Mindegyik kötete életének egy-egy periódusáról számol be. E kéziratokból eddig kettő jelent meg. Az Olvasó talán még emlékszik éppen az Erdélyi Gondolatnál 1997-ben megjelent kötetére.

Az alábbi válogatás a legutolsó, 5-ik kéziratából való, amely a legfrissebb munkája volt. Miként a többi könyvét is, ez a csodálatos parasztasszony egyfajta íráskényszerből írta.

Erre az íráskényszerre az immár 47 éves szellemi fogyatékos fia miatt érzett anyai fájdalom készítette, melyet még az sem törölhetett el, hogy két igen tehetséges — író és művész — fia is van. Így írta meg közel fél évszázados visszaemlékezését arról a periódusról, amikor kisfia 3 éves korában egy baleset áldozata révén vált beteggé. Ez váltotta ki belőle mindazokat a fájdalmas és fojtogató emlékeket; egyben pedig kétségbeesésében is fel-feltörő reménységet, hiszen újból és újból próbált hinni gyermeke gyógyulásában.

Ez az újabb regénye is a paraszti gondolkodásnak, a házassági kapcsolatnak is hű tükre. Ebből az életrajzi vonatkozású kötetből való az alábbi elbeszélés is, melynek címét — miként a többi elbeszélésének is — maga adta meg.

NAGY OLGA

Kocsis Rózsi

Jobban lesz a gyermek?

Megbeszéltük a tejeskocsi söfőrével, hogy vigyen be Szamosújvárra az állomáshoz. Megyek, viszem a fiamat egy gyermekorvoshoz. Kora reggel eljött édesanyám nálunk.

— Né, készen lettek a párnák!

— Hármat varrtam, apád csak egyet tud. Nem kell mindent az orruk hegyére akasztani az embereknek! Aztán meg el is dicsekedne vele. Tudod, két rámán
